

Divrei Torah

Parshat Shemot

21 Teves 5780 / January 18, 2020

Daf Yomi: Berachos 15; Nach Yomi: Yehoshua 10

Weekly Dvar Torah

A project of the

NATIONAL COUNCIL OF YOUNG ISRAEL

*SPONSORED BY THE HENRY, BERTHA AND EDWARD ROTHMAN FOUNDATION
ROCHESTER, NY, CLEVELAND, OHIO, CIRCLEVILLE, OHIO*

The Weekly Sidra "Our Own Worst Enemy"

Rabbi Moshe Greebel Z"L

From the time of the destruction of the second Bais HaMikdash (Temple) by Rome, some 1947 years, almost two millennia, have elapsed to the time of this writing. That is to say, at present, we are experiencing the longest Galus (exile) in our history:

Egypt	210 years
Babylonia	70 years
Greece	180 years
Rome	1947 years

Of course, it goes without saying that every Galus, regardless of its length, is a time of great distress for Jews all over the world. The slavery in Egypt with its back breaking labor, the immense poverty and persecution of Babylonia, the Hellenization of Jews when Greece ruled Eretz Yisroel, and the limitless persecutions of Jews by Spain, England, Germany, Arab countries, etc. in these last two millennia, mark the incalculable suffering of the Jewish nation worldwide.

Now, from the historian's perspective, Jews in general are regarded as a much maltreated nation simply because of certain factors such as the accusation of deicide against them, not having ever accepted Christianity and Islam, being easy targets from which to steal wealth, and a host of other sociological reasons. Yet, the secular world simply does not realize the true reason for the persecution of

Jews, which is Jews forsaking the values of Torah. And, as our Rabbanim of blessed memory instruct, it is because of what we do to ourselves that gives dominion to our worldly adversaries over us.

Concerning the 210 actual years of the Biblical Egyptian Galus, the very beginning of this week's Sidra outlines the causes for the Egyptians having enslaved our ancestors to so great an extent, as per the commentary of the *Bina L'Itim* by Rav Azariah Figo (1579- 1647) of blessed memory. The Egyptian Galus was foretold to Avraham Avinu many years prior to it occurring:

"And He said to Avram (his name at the time), 'Know for a certainty that your seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years.'" (B'raishis 15:13)

Yet, had the B'nai Yisroel not forsaken the Torah in Egypt, as per the *Bina L'Itim*, they would never have experienced the Egyptian Galus. Originally, when Ya'akov Avinu was one hundred and thirty years old, all the B'nai Yisroel sojourned to Egypt at the request of Yosef the governor of Egypt, with the permission of the Pharaoh:

"And Ya'akov rose up from Beersheba; and the B'nai Yisroel carried Ya'akov their father, and their little ones, and their wives, in the wagons which Pharaoh had sent to carry him." (B'raishis 46:5)

That is, explained the *Bina L'Itim*, when they first arrived in Egypt, they arrived under the influence and direction of Ya'akov Avinu, who always instilled in them the responsibility of holding fast to the dictates of the Torah HaK'dosha by never assimilating with the other nations. And, throughout the last seventeen years of Ya'akov's life in Egypt, the B'nai Yisroel obediently kept to their father's wishes.

Yet, all too soon, continued the *Bina L'Itim*, we read the following:

"And Yosef died, and all his brothers, and all that generation." (Sh'mos 1:6)

That is, the first generation of the B'nai Yisroel who kept diligently to the Torah died out. But, of the next generation we read:

"And the B'nai Yisroel were fruitful, and swarmed abundantly, and multiplied, and became exceedingly mighty; and the land was filled with them." (Sh'mos 1:7)

Rather, explained the *Bina L'Itim*, at this time the B'nai Yisroel did not procreate for the express purpose of keeping the world populated as they were first commanded to do in the Torah:

"And G-d blessed them (Adam and Chava), saying, 'Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the birds multiply in the earth.'" (B'raishis 1:22)

Instead, they 'swarmed' due to the physical pleasure of this act in the same manner as the animal world, for they had already forsaken the true values of the Torah. As well, via the deserting of their Torah values, their first objective was to make themselves prominent in the eyes of the Egyptians, as the Torah hints to us when it

states, "And they multiplied."

Additionally, through their disloyalty to the Torah, they considered personal wealth to be their highest objective, as the Torah states, "And became exceedingly mighty."

And, in order to assimilate with Egyptian society, this second generation of B'nai Yisroel engaged themselves in frequenting and filling the Egyptian theaters and circuses, which glorified Egyptian culture over the values of Torah, as the Torah clearly states, "And, the land was filled with them."

And so, discloses the *Bina L'Itim*, throughout all generations in which Jews have historically suffered the persecutions of the other nations, the true cause for such misery was nothing more than a repeat of what took place with that second generation of B'nai Yisroel who resided in Egypt. So conclude the words of the *Bina L'Itim*.

Every day in our T'fillos (prayers) we recite the following:

"For, they (the Mitzvos of the Torah) are our very lives, and the longevity of our days."

While the world at large tempts us daily with so many of its vain values, we Jews must at all times be aware that it is only through the Z'chus (merit) of Torah, that we are still here, while our adversaries of the past merely collect dust on museum shelves. Let us never forget the true purpose of our existence in this life.

May we soon see the G'ulah Sh'laimah in its complete resplendence- speedily, and in our times. Good Shabbos.

Desperate and Unstoppable

Rabbi Dov Shapiro

Associate Member, Young Israel Council of Rabbis

He looked like an ordinary 9-year old boy, no different than the hundreds of children who come to visit Rav Chaim Kanievsky, *shlita*, each week to receive his blessing. Yet, upon hearing this particular boy's inspiring story, the Rav summoned his entire family to meet the boy and hear his inspiring lesson.

At 9 years old, the lively boy had begun to suffer throbbing headaches and blurred vision. Medical examinations and follow up tests revealed a malignant tumor growing in the child's head which would require months of oncology treatment including chemotherapy. While the young boy did not fully comprehend the medical terminology and overall prognosis, he realized that his treatment would cause him to lose all his hair. At that moment this young boy, who possessed a greater awareness of Hashem than many adults do, began speaking out loud to Hashem as though he was talking to a friend. "Hashem, I realize that I will suffer much pain throughout my sickness, and I accept your decree willingly. But I have one request to ask of you: When my hair starts to fall out, please don't make me lose my *peyos* (side curls) too. That is what makes me look like a Jew, so please let my *peyos*

stay." The boy sobbed uncontrollably in his father's arms, and apparently his prayers pierced the heavens. After four months of grueling treatment, the boy was emaciated, sickly, and almost completely bald. Almost bald, but not totally. His full, curly *peyos* still bounced energetically from the sides of his head, testifying to the enormous, miraculous power of a heartfelt prayer.

In this week's Parsha the Torah (2:25) tells us that after the Jews spent two hundred and ten years in Egypt, Hashem decided to end the *Golus Mitzrayim* (Egyptian exile) and begin the process of taking the Jews out of Egypt. What was it that triggered the end of the exile and the beginning of the miraculous *geula* (redemption) at this time? *Rabbeinu Bechayei* tells us that the pre-destined time for the redemption had not yet arrived. Nevertheless, the Torah tells us that while the Jews were suffering tremendously at the hands of their Egyptian oppressors, they prayed and called out to Hashem in their anguish. In describing their *tefillos*, the Torah mentions the words "*min ha'avodah* – from the difficult labor" twice: "And the Jews groaned from the hard labor and their prayers ascended to Hashem from their hard labor." (2:23) *Rabbeinu Bechayei's* explanation of this redundancy provides a useful insight into our reaction to adversity and the opportunities that difficult setbacks contain.

He explains that at this time, since the Jews were not yet deserving of being redeemed because the pre-destined time had not yet arrived, ordinary prayers would not have sufficed to hasten their redemption. However, there is one very specific type of *tefilla* that would have the power to hasten their redemption, and that was a *tefilla* out of desperation. As great as the power of our daily prayers are, we often don't feel particularly needy on a daily basis. That feeling of complacency and the absence of or lack of feeling completely needy of Hashem's assistance, limits the power of our daily *tefillos*. However, when a person is in pain or danger, if his child is ill, or if he loses his job, at times that he suddenly realizes how desperately he needs Hashem's intervention, he has the opportunity to focus that disappointment and channel that despair into a *tefilla* that it is virtually unstoppable. Such a heartfelt prayer is so powerful that it can reverse a heavenly decree, change the course of world history, and hasten the time of *Yetzias Mitzrayim* (the Exodus from Egypt).

This is what the *posuk* is telling us by repeating the words "*min hoavodah*" – the Jews' prayers were answered only because they were coming *min ha'avodah*. The prayers were fueled by the desperate suffering of men who were beaten daily, and were unable to protect their wives and children from humiliation. They were fueled by the pain of women helplessly witnessing their husbands beaten and their children abducted. A prayer that bursts forth from a person who is desperate and has no place else to turn, comes from a place so deep in ones heart, that it is virtually unstoppable. And it was that prayer that hastened the redemption.

Rav Shimshon Pinkus (*Sh'arim B'tefila* p 26) applies this concept to how we react to adversity. When a person is faced with a difficult situation, he sometimes gets disappointed and overwhelmed. Our normal reactions include taking the necessary steps to improve our situation and cure whatever challenge we are facing. Whether going to doctors, seeking advice from others, seeking a bracha from a gadol, we all take steps to accomplish what needs to be done. Yet sometimes, in our anxiety, we forget about an effective tool that has suddenly been placed at our disposal. That

current feeling of desperation can be leveraged to our benefit if we let it motivate, drive, and inspire us to daven. The very feeling of desperation is actually an opportunity that can empower our *tefillas* with an enormous power that doesn't exist in ordinary, daily prayers. Rather than just suffering with that anxiety, we can actually transform it into a powerful force.

The Chofetz Chaim adds that we don't have to actually be in danger for this to work. If a person can *imagine* how desperate he *would* feel if he *was* in a certain danger, he can utilize that feeling of imagined desperation to increase the effectiveness of his prayers and protect himself from ever having to go through dangerous situation.

Without realizing its power, the young boy was able to utilize the power of desperate prayer to accomplish a virtual miracle. It is certainly encouraging to know what power lies within us, and the extent to which we can achieve those things we so strongly desire. Good Shabbos.

Parshas Shemos: Moshe's Name Represents "Redemption"

Имя Мошиаха Шмот Моше представляет собой "Искупление"

Rabbi Yisroel Yitzchok Silberberg

Associate Member, Young Israel Council of Rabbis

На этой неделе мы начинаем новую Сефер из Шмот. Шмот буквально означает имена кластеризации. Паршу на этой неделе в самом деле обсуждает имена 12 колен, Рабейну Моше и сам Б-га.

Цель давайте попробуем понять, что имеет важное значение в имени ?? Мы все-есть имя и обзоры некоторые из наших имен распространенные имена AbeBooks веб мы разделяем *milliers* --Другие людей, так как может значительное имя действительно ?? На самом деле некоторые нееврейские евреи используют имена, когда они, чтобы их дети имя. Моя мать сказала мне, что когда она разговаривала с медсестрой филиппинки на этой неделе маму, что она AbeBooks веб-сайты как ее звали. Тогда она и ее рассказал ее племянница *aussi*, который имел еврейское имя моей матери было, имя Яффа, Значение красоты.

Это хорошо известно, что вера Всевышний дает каждому мужа и жену Божественное вдохновение, когда они выбирают имя для своего ребенка. Я могу засвидетельствовать, что я передумал, когда мы назвали нашу вторая дочь минуту до Я назвал ее после моего Алии в Субботу. На самом деле мои родители "Были график называя меня Ави и в последнюю секунду мой дед рассказал моэлем назвать меня Yitzchoka Исраэль. Так что это о имя, которое так важно.

Gedalya пишет раввин Шур Имя этого человека есть представляет бензина человека и его потенциал. Каждый человек: имеет определенную генетическую и, следовательно, потенциал Удельный Selon свои способности.Цель всех человеческих существ, чтобы принести выход славу

Всевышнего и уважение в этом мире. И Каждое задание немного отличается из них, основанные на его характеристики и потенциал.

Чистка задача человека, чтобы работать честно и относиться к своему клиенту Довольно а врач для лечения больного с его все его интеллектуальные способности. Оба долженствования приносят к славе Всевышнего, чтобы быть видимой цели по-разному.

Имена племен упоминаются в начале недельной главе, поскольку они представляют собой изгнание евреев в Египет и саамов в то время погашения. Там был гол за племена, чтобы освятить имя Всевышнего, как во время трудностей рабства и удивительно ХОДЕ конечной искупления.

Подвеска рабство они были испытаны, если они будут сохранять свою веру, как это, как они сделали, что они не доказали свою смену языка имя и одежду во время их трудностей. Они утверждали, своих еврейских гордость и традиции, и О не поддаваться на искушения ассимилировать и стать египетский, чтобы облегчить их страдания. Как героические евреи во время страшного периода в Холокосте сохранили свои веру и традицию, как они танцевали в газовые камеры.

Также при погашении евреи были оспорены, чтобы следовать заповеди Всевышнего прятаться элементы из египтян, несмотря на то, что они хотели, чтобы ускорить их полета к свободе, как кашу, как это возможно. Они были протестированы на море, чтобы перейти в воде, как Nachson Бен Аминадав Был первым, чтобы взять его способности от потенциала к реальности.

Моше Рабеупи величайшим вождем еврейского народа в этой главе, и была названа. Почему должен был быть Моше привилегированные AbeBooks веб-сайтов Б-гом для такой высокой задачи? Интересно Моше был назван дочери фараона. Она назвала его Моше партнера после акта Удаление его из воды. Моше бензин Моше отражение Его Имя / один, который удаляет или спасает. Моше родился, чтобы быть с характеристиками Искупителя, и он использовал его огромный потенциал для решения этой задачи отлично. Тем не менее, Моше спорил с Всевышним в течение семи дней отказе в его миссии.

Как мог Моше и Всевышний отказывается, почему он отрицает свою задачу в жизни? Возможно, Отзывы другую характеристику, которая идет рука об руку с Искупителя является одним из ухода за чувства де сын Аарон, брат, который был его старший. Истинный лидер не стремится к славе и популярности целью хочет лучше для всех. Моше не мог принять назначение независимо от того, кого это Кам и как экзотический и престижно, если она будет унижать своего брата, являвшегося aussi здорово.

Давайте реализуем наши способности и стремиться к достижению наш потенциал, помните, что цель не долженствования происходить за счет других.

Хорошие Шаббат, Good Shabbos!

Meafar Kumi

Rabbi Ronen Shaharabany

Graduate, NCYI Rabbinic Training Program

ותרד בת פרעה לרחץ על היאר... וטרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את " כתוב בפרשתנו ל "שמות ב, ה י). אמרו חזו "אמתה ותקחה... ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו וכתב (סוטה יב): ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור, מלמד שירדה לרחוץ מגלולי בית אביה סופי "ותרד בת פרעה"י שהלכה לטבול ביאור לשם גירות. ובעל הטורים כתב לרמז "רש ללמד ששינתה דתה שהלכה להתגייר, "דתה"תיבות

דברים ה,) "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה"נראה לבאר שפרעה מסמל את המושג של ל (שמות רבה (שנאן) "יחזקאל כט, ג), ופירשו חזו "לי יאורי ואני עשיתני"יז). פרעה אמר פרעה חשב שבכוחו להתחכם. פרשה ח) על פסוק זה שפרעה הרשע עשה את עצמו אלוה הבה "י) על הפסוק "ל (הובא ברש"ו ולהרוג את מושיען של ישראל במים, כמו שדרשו חזו כוחי ועוצם ידי "זוהי בעצם העבודה זרה של פרעה, האמונה ב. (שמות א, י) "נתחכמה לו עולה "כל הבן הילוד היארה תשליכהו": ומצאתי רמז נפלא לזה. "עשו לי את החיל הזה כי זהו הסמל של הכוחי ועוצם, (1154) "כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה"בגימטריא ידי של פרעה, שחשב שבכוחו להמית את מושיעין של ישראל על ידי השלכתו ליאור

כוחי ועוצם "בת פרעה הלכה להתגייר ולרחוץ מאותה עבודה זרה של אביה, דהיינו מבחינת "הכל בידי שמים", (דברים ד, לה) "אין עוד מלבדו"יסוד כל היהדות הוא ההכרה ש. "ידי כוחי "סוכה נב:, קידושין ל:) – ההפך הגמור מ) "אלמלי ה' עוזרו אינו יכול לו", (:ברכות לג) "אנכי"דברים ה, ה), ופירשו בספרים שה) "אנכי עומד בין ה' ובינכם"כתוב. "ועוצם ידי דהיינו גאוות האדם, היא הדבר החוצץ בינו לבין אביו שבשמים, כי הוא בעצם סתירה לכל שסימל פרעה אביה "כוחי ועוצם ידי"מהות התורה. ובת פרעה באה לרחוץ מאותו

ומה אדם לוקח מידי, "לקיחה"פירושה "נטילה"נקראת בשם זה, הרי "נטילת ידים"מדוע ממהידיים "כוחי ועוצם ידי"שעל ידי המים נוטלים את ה, כששוטפם במים? מבואר בספרים ועל התורה נאמר. "אין מים אלא תורה" (:ל (בבא קמא יז, עבודה זרה ה"ואיך? אמרו חזו שלו, שעל ידי "כוחי ועוצם ידי"דהיינו את ה, "תורה מתשת כוחו של אדם" (:סנהדרין כו כוחי ועוצם "התורה האדם מכיר את מי שאמר והיה העולם. אם בכח נטילת ידים לבטל את ה של אדם, כל שכן טבילת כל גופו לשם גירות, שכל מהות הגירות היא יציאה מבחינת "ידי "הכל בידי שמים", "אין עוד מלבדו"לבחינת, "כוחי ועוצם ידי", "גילולי בית אביה"

כי היאור גופא מסמל את, "יאור"זוה שהלכה בת פרעה לרחוץ מגלולי בית אביה דווקא ב כל "לי יאורי ואני עשיתני"של פרעה, בבחינת "כוחי ועוצם ידי"שהוא ה, גילולי בית אביה והיא באה לתקן זאת. ומכיון שבת פרעה הלכה לרחוץ במים כדי, "הבן הילוד היארה תשליכהו שלה, זכתה מידה כנגד מידה להציל את משה, שהוא "כוחי ועוצם ידי"להתיש ולבטל את ה של "כוחי ועוצם ידי"ובכח מעשיה זכתה גם לבטל את ה). "תורה מתשת כוחו של אדם"בחינת פרעה עצמו המתבטא ברצונו להמית את משה, ואף גידלה אותו בבית פרעה). וזה שכתוב על ידי "כוחי ועוצם ידי"בת פרעה לרחוץ על היאור, שבאה לבטל את הגאוה של "ותרד" לרחוץ מגלולי בית "ירדה" (:ל (סוטה יב"זוה דיוק לשון חזו. "ותרד"מידת הענוה, בבחינת אביה

שאלו המפרשים, מה עלה על דעתה לשלוח את ידה להציל את משה, הרי הוא היה מאוד רחוק "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" ממנה. לפי דברינו נבין את עומק הענין. אדם שחושב לפני שעושה משהו הוא משער אם בכוחו להצליח אם לאו. ואם לאו, הוא אפילו לא מתחיל שלו, מבין שלו אין כח לפעול כלל "כוחי ועוצם ידי" לנסות. לעומת זאת, אדם שביטל את ה ואפילו הדברים הקטנים והקלים נעשים מכוחו יתברך. ולכן אין הבדל בשבילו לנסות לעשות דבר קטן או גדול, קשה או קל, קרוב או רחוק. הרי ה' הוא הפועל, לו יתברך אין הבדל. לכן זה גופא גרם לה לשלוח את ידה, שלה "כוחי ועוצם ידי" מכיון שבת פרעה ביטלה את ה (במדבר יא, כג) "היד ה' תקצר" וכי, אפילו שהייתה מאוד רחוקה?

א. יש שני פירושים "אמתה" שלמילה, "ותשלח את אמתה ותקחה"י על הפסוק "כתב רש שלחה את ידה **ב.** דהיינו שהיא שלחה את שפחתה והיא שלקחה את התיבה, שפחתה ונשתרבה אמתה אמות הרבה. ונראה ששני הפירושים תלויים זה בזה. הפסוק לא כתב ותשלח שלה. וזה "כוחי ועוצם ידי" דהיינו ה, "ידה" כי בת פרעה כבר ביטלה את בחינת, "ידה" את ולא את עצמה, לרמז שהרגישה שהיא עצמה לא פעלה כלום, אלא "שפחתה" מתבטא בשליחת ה (ואין הכוונה לשפחתה ממש, אלא רמז "הכל נעשה מכוח דבר חיצוני לה, דהיינו הקב ולא את "שפחתה" שהרגישה שהיא לא זאת ששלחה את ידה כלל). וגופא מכוח זה ששלחה את והבינה שה' הוא הפועל, לכן לא נמנעה מלנסות להגיע לתיבת משה אפילו שהייתה "ידה" דהיינו מן המים שהם, "משה כי מן המים מושתיהו" רחוקה מאוד ממנה. וזה שקראה שמו והעזתי לשלוח את אמתי להציל "כוחי ועוצם ידי" נתבטל ה, "המתשת כוחו של אדם" התורה את משה.

"משוי"היה לה לקרוא לו, "משה" הקשו המפרשים (עיין בספורנו ועוד) מדוע קראה לו בלשון עבר על שם שהוסר מהמים. ולדברינו יתפרש, שאין השם בא להורות על המאורעה שהוא הוסר מהמים, אלא על עצם מהותו וכוחו הרוחני, שהוא מושה ומסיר מאחרים את וממילא. "תורה המתשת כוחו של אדם" שלהם, שהרי משה הוא בחינת "כוחי ועוצם ידי" ה זכה דווקא, "אין עוד מלבדו" בבחינת, "כוחי ועוצם ידי" מכיון שכל עצם התורה הוא הפך מ "כוחי ועוצם ידי" משה לקבל את התורה. יזכנו ה' לרחוץ מגילולי בית פרעה ולבטל את ה "אין עוד מלבדו" שלנו, ולהכיר ש

מאמר החכם

כל אדם יכול להשיג מה שהשיגו תנאים ואמוראים, אלא שהגאון מעכבת רבי אהרן מקרלין

NCYI Divrei Torah Bulletin - a Project of the Young Israel Council of Rabbis